

A VENDÉGLŐS

A Budapesti Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulatának és a „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetségének” hivatalos közlönye.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV., KALVIN-TÉR 2.
TELEFON: JÓZSEF 22-70.

Előfizetési ára nem tagok részére:
egy évre 60 korona.

Egyes szám ára 4 korona.

Megjelenik havonként kétszer.

A „Vendéglős“-t az Ipartársulat és az Országos Szövetség tagjai a tagsági díj fejében ingyen kapják.

Hirdetéseket csakis ajánlhatóknak ismert cégektől fogadhatunk el.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal:
BUDAPEST, IV., KALVIN-TÉR 2.

Kéziratok a szerkesztőség címére küldendők.

Az érem másik oldala.

Megint szó esett a vendéglősökről — s megszokhattuk már, — nem csupa dicsérő és elismerő szó. Valakinek, akinek hozzászólása van a közéletmezés kérdéséhez, szemet szúrt az étlapok hosszúsága. Sokféle az étel, így gondolta, ha megkurtítjuk az étlapot, ha kevesebb lesz a választék, ez takarékossgot jelent és bizonyos mértékben olcsóbbodást.

Hiszen szó sincs róla, az okoskodás bizonyos mértékig helyesnek látszik. Kis étlappal kevesebb munka jár, bizonyos anyagmegtakarítást is jelent a dolog, sőt jelentékeny megtakarítást is a közönség szempontjából. Aki harminc napon át délben, este mindig pörköltet és pörköltet és újra pörköltet eszik, végre úgy megunja, hogy akárhányszor inkább lemond a vacsoráról, sem hogy az örökös, megunt pörköltet egye. Ilyenféle megtakarítást csakugyan el lehet érni.

Ámde a nagyközönség szempontjából a kurta étlap mesterséges árdragítást jelent. A vendéglős az egyszerűbb, olcsóbb ételeket csakis akkor tudja jó minőségben és méltányos áron adni, ha speciális luxus ételeket is adhat az olyan vendégnek, aki nem szorult a garasok megolvasására, hanem akinek változatossággal kell megcsiklandozni az inyét. A sok kicsire ráfizetni csak az tud, aki a kevés nagyon többet keres.

Ezt végre belátta a napokban tartott értekezlet, melyre ezuttal a vendéglősöket is meghívták és lemondott az étlapok megkurtításáról. Tette ezt azzal a nyomatékos kijelentéssel, hogy viszont elvárja, hogy a szezoncikkek árával a vendéglős a piaci árakhoz képest fokozatosan alább száll.

Ez az okoskodás is első tekintetre olyan világosnak látszik, mint a kétszer-kettő-négy. Tiszta sor, a vendéglős a piacon olcsóbban kapja a tököt, a borsót, a zöldbabot, a spenótot, a gyümölcsöt, sőt bizonyos mértékig a húst is és a zsirt, mi természetesebb tehát, minthogy a megfelelő árakat megfelelő módon le kell szállítania. Aki ezt nem akarja meglátni, az vak...

Igen ám, csak hogy ennek az éremnek is van egy másik oldala. Ha igaz is, hogy a vendéglős néhány nap óta százakkal kevesebbet visz magával reggeli bevásárló

körútjára, csak hogy bent az irodájában ugyanakkor ezekkel többet kénytelen kiadni. A béreket emelték, nagy mértékben emelték, az adók az édig nőnek, nagyobb a vízdió, több a világítási költség, emelkedik egyre a személyzeti kiadás, nő a mosás ára, horribilis az utánpótlás költsége, elviselhetetlen minden javítási és tisztogatási költség.

Az igazságot meg kell látni mindenben s az igazság az, hogy minden vendég, már abban a pillanatban, mikor a fogadóba, étkezőbe, korcsmába belép, még mielőtt leült és rendelt volna valamit, bizonyos összegébe, még pedig igen jelentékeny összegébe kerül a vendéglősnek. Nem akarunk összeget említeni, mert ez meglehetősen ingadozó, de mindenesetre olyan jelentékeny, hogy a laikus bámulva csapná össze a kezét, ha hallaná. Olyan összegekről van szó, hogy akárhány vendég el se költ annyi pénzt, mint amennyibe szives jelenléte a vendéglősnek üzemköltség fejében kerül.

Hiszen nagyjában a családban is így volnánk, ha mindenki hozzászokott volna a számításához. Az otthon sült pecsenye, a családi főzelék és tézta se olcsó, ha számon tartjuk a házbért, a házmasterpénzt, az adót, a cselédet, a kopást, a romlást, a tüzelőt, az elpusztult anyagokat, a törést, a szegényeknek adott alamizsnát, a közterheket, a világítást és mindazt, ami az életet épen az évessel kapcsolatosan terheli...

Amikor ilyen számokkal, ilyen terhekkal, ilyen nehézségekkel kell megküzdeni, mit számít a kiadások tömkelegében az a jelentéktelen dolog, hogy egy kiló tök véletlenül olcsóbb lett negyven—ötven fillérrel?

Ha a gondolkodó ember megnéz egy házaspárt, amint karonfogva belibeg egy előkelő étterembe, próbálja meg hamarosan megbecsülni, mi van rajtuk. Az asszony, a férfi ruhája, kalapja, cipője, harisnyája, nyakendője, fehérneműje, ernyője, sétapálcája jelent vagy kétszáz ezer koronát. Az ékszeri megegyezés annyit. A cigaretta, amit ebéd után elszívnak, szinte annyi, mint az egész ebéd. S ekkor az emberek azon háborodnak fel, hogy a főzelék ára húsz fillérrel mégis csak olcsóbb lehetne!? Hiszen azt a húsz fillért nem is lehetne visszaadni!..

Mégis hiába: a drágaság elviselhetetlen. Elérkez-

tünk oda, hogy nem bírjuk tovább. Meg kell fojtani ezt a rettenetes hidrát, különben ő fojt meg bennünket. Valakinek és valahol el kell kezdeni a nagy harcot az emberek boldogulásáért.

Noha nem teljes igazság, hogy épen a leginkább sujtottak legyenek önfeláldozók, mégis vállalnunk kell bizonyos mértékig az úttörők becsületes, de hálátlan tisztét. A vendéglős legyen példaadó most is. Addig a határig, amíg az önfentartást nem veszélyezteti, siessünk szorítani az árakat, állandóan, fokozatosan, a lehetőség legszélső határáig. Lehetetlen, hogy hatása ne legyen a becsületes példaadásnak más téren is. Lehetetlen, hogy ebben a nehéz feladatban egészen magunkra hagyjanak. És lehetetlen, hogy úgy a közönség, mint a kormány ne támogasson bennünket abban a törekvésben, hogy elviselhetőbbé és jobbá tegyük az életet.

És ha csalódnánk? Mi akkor is megtettük emberi és hazafias kötelességünket!..

TÁRSULATI ÉLET.

(Hivatalos közlemények.)

Rovatvezető: WALTER KÁROLY titkár.

* **Felhívás!** Felkérjük mindazokat az Ipartársulati tagokat, kik tagsági díjaikat mindezideig nem fizették meg, vagy pedig a tagsági díj felemelése közti különbözettel hátralékban vannak, hogy hátralékaikat az Ipartársulat hivatalos helyiségében (Kálvin-tér 2) haladéktalanul fizessék be.

Az elnökség.

* **Igazgatótanácsi ülés.** A „Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Szövetsége“ július 8-án, csütörtökön délután tartotta a Szövetség hivatalos helyiségében, (IV., Kálvin-tér 2) Keszei Vince elnöklete alatt igazgatótanácsi ülését. Miután az elnök üdvözölte a vidéki és helybeli igazgatótanácsi tagokat, áttért a napirend tárgyalására.

A június 3-iki nagygyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése után, tudomásul veszi az igazgatótanács Kommer Ferencnek a szövetség alelnökének lemondó levelét. A határozat szerint az elnökség megkéri, hogy lemondását az őszi nagygyűlésig vonja vissza.

Örömmel veszi tudomásul az igazgatótanács Kass János, Böcögő József, Konstancer József, Herczeg Mór, Hillinger Miksa, Kedvessy Nándor, Kövári Jenő, Mojzer Ferenc, Németh András és Németh Aladár igazgatótanácsosok üdvözlő leveleit s a legnagyobb sajnálattal veszi tudomásul Subik János igazgatótanácsi tagnak tagságáról való lemondását.

Tudomásul szolgál a Szövetségnek a kereskedelemügyi miniszterhez intézett, — de sajnos eredményt nem ért — beadványa, amely azt kérte, hogy a fürdőbiztos mellé, mint szaknancs vendéglőst nevezzen ki a miniszter. Tudomásul vették ezután „Az Országos Iparegyesület“-hez, a „Baross Szövetség“-hez és az Iparegyesülethez intézett beadványainkat, melyben iparunknak képesítéshez való kötését kértük.

Bejelentésre került az ország Ipartársulataihoz megküldött átiratunk is, hogy „A Vendéglős“ című szaklapot köreinkben minél szorgalmasabban terjesszék és a Magyar Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Orsz. Szöv.-nek tagokat szerezzenek, úgyszintén az Országos Központi Árvizsgáló Bizottsághoz intézett beadványunk is, melyben a Veszprémi Vendéglős Ipartársulat söráremelési kérését támogatták az Országos Árvizsgáló Bizottságnál.

Felolvasásra került a győri Ipartársulat átirata, amely tudatja, hogy a júniusi nagygyűlésükre a meghívást köszönettel megkapta, de a közlekedés miatt nem képviseltethette magát a nagygyűlésen, utólag azonban a nagygyűlés minden egyes határozatához teljesen hozzájárul.

Tudomásul szolgál a debreceni Ipartársulat átirata, mely értesíti Szövetségünket június 15-én tartott ülésének arról a határozatáról, mely szerint a széthúzó törekvésekkel szemben, amelyekkel egyesek gáncsot akarnak vetni a Szövetség szakszerű és hazafias működésének, rendületlenül ragaszkodik több évtizedes Szövetségünkhöz.

Tudomásul veszi az igazgatótanács Schermann Kálmán levelét, melyben köszönetet mond a Szövetségnek abbéli fáradozásáért, hogy kivívta az Országos Központi Árvizsgáló Bizottságnál a szegedi szállók szobabéremelését.

A titkári jelentés alapján tudomásul szolgál, hogy a Szövetség tagjainak száma ezidőszert 166 tagra szaporodott és hogy az alapszabályokat jóváhagyás végett a minisztériumba küldtük, mihielyt azok megerősítve visszaérkeznek, megküldjük a vidéki Ipartársulatoknak.

Németh Aladár (Debrecen) indítványára Gundel Károlynak, az étlap ügyben tartott ankéten tartott meggyőző beszédéért, az igazgatótanács jegyzőkönyvi köszönetet szavaz.

Biró Dénes indítványára pedig Németh Aladárnak (Debrecen) szintén jegyzőkönyvi köszönetet szavaz abból az alkalomból, hogy hatásos beszédével szintén hozzájárult, hogy az ankéten tárgyalt étlapügy közmegelegedésre intéződött el.

Több kisebb ügy került még szóba.

*

* **Választmányi ülés.** A Budapesti Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulatának választmánya július hatodikán délután négy órakor az ipartársulat hivatalos helyiségében (IV., Kálvin-tér 2) Maloschik Antal elnöklete alatt, — ki a távollévő Keszei Vince elnököt helyettesítette — rendes havi ülést tartott.

Az ülésen felolvasásra került a kereskedelemügyi miniszter leirata, amely az Ipartársulatnak az Árvizsgáló Bizottság feloszlására vonatkozó kérelmét teljesíthetetlennek mondja. A bizottság előadójának elhelyezése azért lehetetlen, mert a beadvány névleg nem említi meg.

Az ülés ezután tudomásul vette a Pénzügyigazgatóság átiratát, mely szerint az éttermekben és kávéházakban engedélyezett dohány-eladási engedélyt — visszaélések miatt — június 15-ével megszünteti. A jelzett időn túl dohányt árúsítani egy alkalmazottnak sem szabad. (Az átiratot magát már közölte „A Vendéglős“.)

Tudomásul szolgál az államrendőrség átirata, amely az Ipartársulat beadványával kapcsolatban azoknak névjegyzékét kéri, akik a főváros területén engedély nélkül italmérést gyakorolnak.

Az Országos Központi Árvizsgáló Bizottság a kávéházi áraknak egy koronával való felemelését megengedte s a kávéházakat, melyeknek az áremelés szól, erről az Árvizsgáló Bizottság írásbelileg értesítette. A vendéglős szakiskola huszonöt éves jubileuma alkalmával a budapesti kávéos országos szövetségétől, valamint a budapesti kávéos ipartársulatától üdvözlő átirat érkezett.

Az idegenforgalmi iroda igazgatója Zilahy Dezső, az ipartörvény módosítása tárgyában benyújtott beadványunkat kellő pártolásban részesítette. Heinzl Jakab választmányi tagságáról elfoglaltságára való tekintettel lemondott, helyét Bruckbauer Mátyással töltötték be. Kuncze Ödön javaslatára a választmány elfogadta a figyelmeztető tábláknak minden helyiségben kötelező kifüggesztését, mely a vendégeket figyelmeztesse a pénzügyigazgatóság dohányárúsítást beszüntető rendeletére. Több apróbb ügy elintézése után az ülés véget ért.

*

* **A „Budapesti Szállodások-, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulatának“ hivatalos helyisége:** Budapest, IV., Kálvin-tér 2.

*

A szakiskola ünnepe.

— A vendéglősök szakirányú tanonciskolájának negyedszázados jubileuma. —

Egyszerűen, külső pompa és dísz nélkül, ami nem lett volna helyénvaló a megpróbáltatások keserű napjaiban, ámde lelkesen, a becsületesen végzett munka büszke tudatával és egy szebb, jobb, gazdagabb jövő biztos előérzetével felemelő ünnepet ültünk június huszonnegyedikén. A szakiskola évváró vizsgája volt ez az ünnep, amelyet azonban ünnepiessé és emlékezetessé tett a multjához fűződő hasznos és áldásos negyedszázados működés.

A valóságban szinte négy évtizedes munkát jelent a vendéglősök szakiskolája, amely évek során annyi derék, tanult, európai színvonalra kiképzett szakembert adott a magyar és a külföldi iparnak. Mert nem szabad elfeledni, hogy az oly kiválóan bizonyult intézmény tervezése, előkészítése, kialakítása, megszervezése, az anyagi erők gyűjtése sok időt és sok fáradságot igényelt, s így valójában a szakiskola jubileuma egyúttal megteremtőjének, lelkének, szellemi apjának: Glück Frigyesnek jubileumát jelentette.

De itt csak tudósítást írunk és nem méltatást. Ezt a nagyobb, fontosabb feladatot hivatottabbakra bizzuk, akik ezt a tisztókat be is töltötték. Ezen a helyen az események egyszerű elmondására szorítkozunk.

Az ünnep június huszonnegyedikén délután folyt le a nyár-utcai községi iskola egyszerűen díszített, de lelkes hallgatósággal telt tornatermében. Az ünnepen a kereskedelmi kormány képviselőjében Fekete József miniszteri tanácsos, az iparoktatási főigazgató helyett László

Ferenc jelent meg, a kultuszminisztériumot Mosdóssy Imre miniszteri tanácsos, tanfelügyelő képviselte. Megjelenésükkel emelték az ünnepélyt dr. Tomcsányi Béla és dalnoki Kovács Jenő is.

A Hymnusz hangjai csendültek fel elsőben a teremben, csak azután kezdődött a diszülés. A közlekedési zavarok következtében távollevő Palkovics Ede helyett Keszei Vince, az ipartársulat és az országos szövetség elnöke nyitotta meg az ünnepet, s felkérte az iskola megteremtőjét, Glück Frigyeset, hogy foglalja el az elnöki széket, amely legméltóbban őt illeti meg.

Glück Frigyes erre a következő ünnepi beszédet mondotta:

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Kartársak és tanoncok!

Az Elnök felszólításának szívesen teszek eleget és mikor a mai évváró vizsga ünnepi ülés vezetését átvesszem, mindenekelőtt kedves kötelességet teljesítek, üdvözölvén úgy a magas kormány képviselőjét, mint a közoktatási minisztérium, a kereskedelmi miniszter, a főváros, az Ipar- és kereskedelmi kamara, az Iparegyesület képviselőit, a hatóságokat, rokonipari egyesületeket, hálásan köszönve nekik azt a kedvességüket, hogy szerény ünnepünk fényét jelenlétükkel emelték.

Mélyen tisztelt ünneplő közönség! Harmincöt évvel ezelőtt iparunk kimondotta, hogy tanonciskolát kell létesítenünk, hogy a kornak követelményeivel szemben mi se maradjunk el a kulturmunka kultuszából. Tíz évi munkára és utánjárásra volt szükség, míg nagynehezen elértük célunkat és a budapesti vendéglősök szakirányú tanonciskola megnyitó ünnepét 1895 október 22-én megtarthattuk.

TÁRCA.

A millárdos lakomája.

Gasztronomiai novella.

Írta: Németh Aladár.

(2)

Használati utasítás:

Részletekben, de mindig éhgyomorra fogyasztandó.

Nemes nehéz sóhajtással hagyta el a gazdagság s a hatalom márványpalotáját. A Fifth-Avenue-ről lelépelt a Central Parkba. Már nem érdekelték a felhőkbe kapaszkodó, nyurga palotaóriások. Már hidegen hagyta a Broadway örült sürgés-forgása. Nem gondolt az Uj világra, amelyet lázasan mohó kíváncsisággal készült megismerni. Minden gondolatát, agyának minden sejtjét a megrendelt lakomára koncentrált. Magába mélyedve végigszáguldott gondolataival a legkiválóbb, a legritkább s a legdrágább ételek és italok sorozatán. Összetételeket variált és permutált. Fantáziája az öt világ-részen keresztül csapongott. Majd a munka, a tett vágyától felhevülten lakására, a Waldorf Astoriába sietett. A könyvtárteremben átkutatta a mázsányi súlyú vastag cimtárak tömegét. S jegyzett, egyre jegyzett. Majd egy gépirónőnek a táviratok légióját diktálta le. A kábel-üzenetek még az órában szétfutottak a szélrózsa minden irányába. Kinába, Indiába, Egyiptomba, Patagóniába és haza, Kondorosra, ahol a kábeltáviratok díjáért egy csinos szőlőskertet lehetett volna vásárolni, egy kis piros tetejű villával, előtte nagy árnyas diófákkal...

Nemes kimerült a hajsolt munkában. Idegeinek pihenésre, a dolce far niente-re volt szüksége. A lift

felrepítette a szállóóriás tetőkertjére. Vakító fénysávok cikkáztak a légben. Sok emelet magasságú, fénylő, hivalkodó reklámok csufolódtak az éjszaka sötétjével. Villanykörtek, reflektorok fantasztikus alakjai rohantak el, üzték egymást. Nemes belátta, hogy a newyorki éjszakától mindent várhat, csak az intenzív munkától felajzott idegeinek megpihenését nem. De fájt is neki ez az örült fénypazarlás. Arra gondolt, hogy míg hazájában az irtózatosszén-szegénység miatt keserves éjszakákat kellett töltenie egy hitvány faggyugyertya pislákoló lángjánál, vagy az acetilén bűzénél, addig itt a fényreklám tobzódása elsápasztja a teleképű holdat. Nervus rerum alatt már nem pénzt, hanem szenet értünk, — gondolta. S itt orgiát ül a biboros fény s a naplementét alig várva tobzódnak az antracit kiapadhatatlannak látszó dús tömegével. És én szegény, nyomorult Lázár itt fetrengök a szükség kelevényeitől elborítottan a dőzsölő aranykapujánál. Ó mily szívesen csillapítanánk sötét éhségünket az itt elpazarolt szén morzsáival. De senki sem mozdul. Csak kutyák jönnek s nyalják a beteg ország fekélyeit. De a bibliában meg van a költői igazságszolgáltatás: Lázár meghal s az angyalok Ábrahám ölébe viszik. Hol vagy Ábrahám? kiáltott Nemes, aki sokkal sensitivebb volt, mint amennyire mesterségénél fogva szabad lett volna lennie.

Nehéz sóhajtással hagyta ott a feje felett lebegő felhőket, a tetőkertet, a zenekart. Szobájába ment, hogy a négy fal isteni magányában ismét végiggondolja készülő mesterművét: a milliárdos non plus ultra lakodalmi lakomáját.

A nagy naptól csak 24 óra a távolság. Nemes a kondorosi pályaudvaron várta a különvonatot, amellyel

A krónikásnak lesz feladata a statisztikai és történeti részleteket ismertetni, én csak azt az időbeli tényt akarom megállapítani, hogy bizony huszonöt éve már annak, amikor Walter Károly igazgató élén egy ifjú, tetterős tanári kar, egy lelkes, áldozatkész ipartársulat és felügyelő bizottság, egy tudásra és tapasztalatokra vágyódó tanuló ifjúsággal nyitottuk meg iskolánkat. Örömnép volt ez. Csak egy érző szülő örömeivel hasonlítható össze, amikor elkiáltja magát, hogy: „áll a baba, áll” és az apa észreveszi, hogy az első lépést megtenni készül.

Azóta évtizedek zajlottak le, haladtunk, többet és többet igényeltünk és féltve őriztük nagynehezen megszületett kulturintézményünket. Minden tanévben két időszak elégtett ki: az évi záróvizsga — amikor az ipariskolák országos főigazgatója és a tanfelügyelő kijelentette megelégedését — a második pedig minden év március tizenötödike, szeretett magyar hazánk nemzeti ünnepe, amikor meggyőződést szereztünk növendékeink hazafias érzéseiről és a díjak kiosztásakor megköveteltük a külföldre menőktől a hazánkhoz való hűségét és ragaszkodását. Nem is csalódtunk ebben. Husz éven keresztül kitartottunk elvünk mellett. Mindent a hazáért.

Egyebekben folyt a munka hangyaszorgalommal, a tanonciskola hivatásának megfelelő, negyedszázados utját becsülettel haladta át ígéreteit beváltotta rendesen elvégzett munkájának megelégedett érzésével.

De ezt a munkát folytatni kell, fokozott igényekkel, nagyobb és magasabb szempontok megoldásával — és itt kérem önöket, fogadják meg indítványozó tanácsomat — önzetlen figyelője lettem a mi nehéz iparunk-

nak, tudom és érzem a jövő nagy feladatát, önmegtagadó, önfeláldozó munkánk szükségességét, a jövő munkáját egész embereknek kell elvégezni, és hogy azt eredménnyel megfelelően ennek, készülnünk kell rá az iskolánk által.

Nevelésünkben egy hiányzik, egyet nem ápolunk eléggé, egyre nem fektettünk nagyobb súlyt és ez az egyen lelki nevelése, azaz inkább a lelki életre való figyelmeztetés és jó irányba való terelés. A szív és szeretett ápolása, a lélek szabad fejlődése és felszabadulása az egyetlen út az ember boldogulásához, célt és alapot ez adhat és földi átélésünknek erre legsürgősebb szüksége van. Az Ég áldását kérve kulturintézményünkre: a diszgyűlést ezennel megnyitom.

Magának az ünnepélynek első pontja volt Walter Károly főigazgató ünnepi jelentése, mely így szól:

Mélyen tisztelt uraim!

A vendéglős ipar a múlt század harmadik negyedéig, mondhatjuk, teljesen mostoha gyermeke volt a társadalomnak.

Érezték ezt iparunk jobbjai, akik lelkesedéssel csüngtek iparukon és az az elhatározás érlelődött meg bennük, hogy a vendéglősöket egyesületbe kell tömöríteni és így mint hivatalos társadalmi szerv érvényesíteni a vendéglősiparosokat megillető jogokat.

Nagyjaink eme dicséretes törekvése a kartársak között visszhangra talált és megalakították 1873-ban „A Budapesti Szállodások, Vendéglősök és Korcsmárosok Ipartársulatát”, szakiskolánk fentartóját.

Az 1884. évi XVIII-ik törvény — ipartörvény — kihirdetése után ipartársulatunk lelkes, agilis és fáradhatatlan munkásságáról elismert és közbecsülésben álló

az American Lokomotive Company legnagyobb mozdonya büszkén, erősen száguldott Havreből az ismeretlen magyar rónaságra.

A vonat berobogott. Az európai szemnek szokatlan és imponáló volt a lokomotív orrán lévő, vastag fadarabokból álló, hókeszerű gereblye, a cow-catcher, a „tehénfogó”. Nemes mindenben szimbolumot sejtett s e praktikus, amerikai, akadálytávolító szerkezetben is jelképezve látta a mindenható milliárdosok félelmetes erejét, amely szintén lesöpör minden akadályt életüknek kifényesített sima sinjéről.

A gróf — ki Havreban fogadta zakatoló szív- és zilált anyagi ügyeinek rendezőit — elsőnek ugrott le a ragyogó, selyemfüggönyökkel szegélyezett, széles ablakú, acélkék szalonkocsik egyikéből. Lesegítette Miss Richt. Nemes ezuttal látta először szemtől-szembe az ifjú hölgyet, aki néki három hónap óta gyötrő gondot, nyugtalan éjszakákat, a nagystilú munka kéjes izgalmát s a felelősség kegyetlen érzését okozta. Nemes úgy találta, hogy a lady tagadhatatlanul megnyerő gráciával s el nem leshető eleganciával rendelkezik. Uti ruhája, az enyhe szélben lebegő fátyola az izlésesség kellemes benyomását keltették. De Nemes mégis arra gondolt, hogy lehetetlen e leányra elfogulatlanul tekinteni. Mert a szem, az idegek, az érzékek munkáját mégis csak az az el nem fojtható tudat uralja, hogy ez a leány gazdag, mérhetetlenül, összehasonlíthatatlanul gazdag. Hogy hozományából s a reá várakozó elrettentően óriási vagyomból egész magyar vármegyéket, bányákat, erdőket, gyárakat, városokat lehetne megvásárolni. Olyan ez a lady mint egy óriási, hibátlan gyémánt. Egy Cullinan, egy Kohinor. Ragyog, vakít, szédít, de nem melegít. Pedig a gyémánt is csak szén. Közönséges vegyszerek-

ben oldhatatlan és ellenálló. Ennek az újvilági gyémántnak az európai, ősrégi arisztokrácia levegője kell, hogy az asszonyiség széndioxidjává égjen el.

Meg kell adni, hogy a csiszolás is first class munka volt. A lady orvosi diplomával rendelkezett. Apjától örökölt nagy akaratereje — amely bármely szerencsétlenségben sem hagyta volna el — talán többet is ért, mint a dollárok milliói. Társaságabeli hölgyek jótékonykodási akcióiban mindig a vezérszerepet vitte. Ehhez pedig a felhőkarcoló világában nem volt elég a korlátlan nagyságú összegről kitölthető csekkfüzet. Találékonyosság, ötletesség is kellett ehhez. S a ladynek minden újra hajlamos, minden szép hangra rezonáló s serkentésre képes lelke volt.

Kondoros grófjának nem volt tehát különösen nehéz lemondania függetlenségéről s az arany szabadságról. Különösen azért sem, mert ez a szabadság a Rue de la Paix ékszeres boltjaiban épp úgy nyelte az aranyakat, mint a Monte Carlo trente et quarant-ja. S a gróf sokkal szivesebben nézett a lady kék szemébe, mint a kondorosi telekkönyvbe, ahol az újabb és újabb bejegyzések és végrehajtási jog feljegyzések miatt már-már még egy telekkönyvvezetői állást kellett volna a jogszolgáltatás zavartalansága érdekében rendszeresíteni.

De hagyjuk a telekkönyvi hatóság poros aktaállványait s a váltókeresetek üldözését, gondolta Nemes. Hiszen itt az élet, a gazdagság, a bőség.

A dollárhegyek halmozója azzal a természetes közvetlenséggel és őszinte barátságossággal fogadta a manager köszönését, amely csak az önerejéből felvergődött ember kiváltsága. Az autók hosszú sorozata az első, virággal diszített gép után imponáló zajtalansággal, nyugodt tempóban megindult a távoli kastély felé. (Folyt. köv.)

tagja, Glück Frigyes úr, aki külföldi tartózkodása alatt szakismeretekkel és gyakorlati tapasztalatokkal gazdagítva ideális célok iránt fogékony lelkét, oly közhasznú intézmények létesítésén fáradozott, amelyek hivatva vannak a vendéglősipar társadalmi helyzetének javítását előmozdítani és lehetővé tenni, hogy iparunk részére kivívják a társadalomban az őt méltán megillető helyet.

Ez az ideális lelkű, iparunk körül hervadhatatlan érdemeket szerzett férfiú akadályokat nem ismerő vasakarata létesítette a jövő vendéglősök szellemi kiképzését célzó szakiskolánkat, melynek huszonötödik születése napját van szerencsénk ünnepelni. Az 1885-ik évben tartott első vendéglős nagygyűlés egyhangú lelkesedéssel fogadta el Glück Frigyes úrnak a vendéglős szakiskolák létesítését célzó indítványát és mégis tíz évig tartó munka után lehetett szakiskolánkat, e nemből az első iskolát megnyitni.

Glück Frigyes nem elégedett meg azzal, hogy a fővárosban sikerült szakiskolát létesítenie, hanem, nem kimélve időt, fáradságot és anyagi áldozatot, mint a vendéglősök szakoktatásának apostola, bejárta az országot, buzdított, lelkesített és iparkodott az eszmének híveket toborozni. Buzgósa és nemes munkája nem maradt eredmény nélkül, mert az ő példáján felbuzdulva az ország tizennégy nagyobb városában létesítettek szakiskolát.

Büszkén tekinthet vissza a jól végzett munkára, melyet szorgalmával és lankadást nem ismerő munkásságával sikerült elérnie. Nekem, mint a szakiskola fennállása óta igazgatójának, lelki gyönyörűségem az elért eredmény és lelkesnek legkedvesebb kötelességét teljesítem, midőn ez ünnepélyes pillanatban a magyar vendéglős szakoktatás atyjának, Glück Frigyes úrnak, szakiskolánk örökös diszelnökének, szívem legmélyesége és leghálásabb köszönetét fejezem ki úgy a magam, mint testületünk, valamint annak a több ezerre menő vendéglősnek nevében, akik szakiskolánk és az ország szakiskoláinak növendékei voltak.

Igaz nagyrabecsülésünket és változhatatlan tiszteletünket fejezem ki és kérem tartsa meg a vendéglős szakoktatásnak magasztos ügyét továbbra is édes gyermekének, halmozza el a jövőben is atyai szeretetével és mi ígérjük, hogy őt legféltebb szeretettel zárjuk szívünkbe és a legodaadóbb gondossággal ápoljuk iránta soha el nem muló hálánkat.

A magyarok jószágos Istenét buzgó imáinkban kérjük, hogy őt kedves családja és igaz tisztelői öröme, ügyünknek javára még igen-igen sokáig megtartani kegyeskedjék.

Mély hálánkat és köszönetünket fejezem ki a vallás-és közoktatási miniszter úrnak és a székesfővárosnak ama kegyességeért, hogy évi segélyeikkel bennünket törekvéseinkben támogattak.

Ez az elismerés acélozta meg zsenge erőnket és buzdított munkánkban.

Ennek köszönhetjük, hogy iskolánk, mely töretlen utakon kezdte meg működését, ma már mély gyökereket vert, viharedzett fává nőtt, melynek lombátora áldásos enyhet ad az alája gyűlt, tanulni vágyó ifjúságnak és megerősödött öntudattal folytatja megkezdett munkáját.

A nagy tetszéssel fogadott ünnepi beszéd után K. Kritsfalussy István tanár olvasta fel kitűnő munkáját: a szakiskola negyedszázados történetét. Ezt a jeles munkát legutóbbi számunkban egész terjedelmében közöltük.

Most Holub Rezső mondott rövid beszédet:

— Nekem jutott az a kedves kötelesség, hogy mint a

szakiskolát végzett, jelenleg főnökök nevében Walter Károlyt huszonöt éves jubileuma alkalmából üdvözölhessem. Igen szegény az én szótárom, hogy az elhangzott gyönyörű beszédek után, az ő érdemeit még jobban megvilágítsam és így fogadja az ő régi tanítványainak, azt mondhatnám az ő első tanítványainak igaz hálájukat és ragaszkodásukat. Az Isten tartsa meg, kedves családjának és iparunk örömeire még soká.

A keresztény szociálista alkalmazottak nevében Babóczy Lőrinc elnök üdvözölte ezután az ünneplő intézmény vezetőségét.

A keresztény szociálista szállodás és vendéglős segédek országos szakszervezete nevében — így szól — mindenekelőtt megköszönöm, hogy ezen a szép ünnepélyén megjelenhettem és tolmácsolhatom szakképzett kollégáim háláját és tiszteletét mindazoknak, kik iparunk felvirágozását elősegítő szakiskola felállítása és annak szakszerű vezetéséről úgy anyagilag, mint erkölcsileg gondoskodtak. Előttem szólók eléggé ismertették mestereink és jótévőink fáradhatatlan buzgalmát és áldozatkészségét. Nem tudok szavakat találni hálánk kifejezésére, úgy a tanári karnak, mint azoknak a nemeslelkű uraknak, kik hazafias buzgó tevékenységükkel iparunk és tanoncaink erkölcsi várának felépítésében ily gyönyörű eredménnyel munkálkodtak. A magyarok Istene áldja meg mindnyájunkat.

És most hozzátok szólok ifjú tanonc barátaim, kik részesei vagytok a mai szép jubileumi ünnepélynek. Vessétek szívetekbe, tartsátok lelketekben a mai napot, fogadjátok meg, hogy iparunk becsületes és kötelességtudó munkásai lesztok, az erkölcsök útjáról le nem térve a hazaszeretet és a munka lángjával telítve folytassátok tanulmányaitokat, hogy becsületes jó segéd és azután érdemes mester legyen belőletek. Itt a példa e szép ünnepély és mint a legnagyobb mesterünk mutatja Glück Frigyes. Az Isten vezéreljen és segítsen meg benneteket!

Lőhnert Mátyás, az intézet volt növendéke a szakácsok nevében mondott üdvözlő beszédet:

— Mint a vendéglősszakiskola végzett szakácsnövendékeinek egyik legidősebbje, szaktársaim nevében is őszinte hálánknak adok kifejezést a vendéglősszakiskolában tanultakért. Szeretetünk és multhatatlan ragaszkodásunkról biztosítjuk szakiskolánk áldozatkész megalapítóját, Glück Frigyes urat, fáradhatatlan igazgatónkat, Walter Károly urat, az egész tanári kart és a vendéglősszakiskola minden lelkes támogatóját. Kérjük a Mindenható, hogy mindannyiokat tartsa meg egészségben, hogy a magyar vendéglősipar felvirágoztatásában még soká gyönyörködhessenek.

Makács István is mint volt tanítvány szól, ezeket mondván:

— Ez a fényes ünnepség, a mi lelkünkben is kiváltja az emlékezés édes s az elismerés hódoló szavait. A végzett munkának értéket, az intézmény fontosságát ma mi tudjuk legteljesebben értékelni — mi, akik egykor növendékei voltunk s akik az impulzust pályáikon való előretörtetéshez ez iskolából nyertük. Azért hivatottak között mi kell az első legyünk, akik a megértés és hódolat zászlaját meghajtjuk azok előtt a nemes törekvésű férfiak előtt, akik lelkük minden szeretetével és energiájával dolgoztak egy szebb jövőért, a mi jövődönkért. A végzett munkáért nem lehet nagyobb elismerés annál az erős elhatározásnál, amely a mi ifjú lelkünkben kell megfogadjon és magasra lobogjon e napon.

Ez elhatározás egyben szent fogadalom is, hogy ifjú energiánk tovább fejleszti a megkezdett intézményt,

tudásunk tökéletessé teszi azt a munkát, amely megteremtőire fényt vet s reánk súlyos kötelességet jelent. Ezzel a kötelességnek, erős elhatározásnak tudatában hajlok meg hódoló tisztelettel az intézmény megteremtői előtt. Munkánkban az ő nemes példájukat fogjuk követni s akkor leszünk hozzájuk legméltóbbak, ha az intézményt a tökélynek arra a fokára fogjuk emelni, mely a teremtés pillanatában az ő nemes lelki szemeik előtt lebegett. Ez erős elhatározás nem fog kialudni belőlünk soha!

Az elnöklő Glück Frigyes néhány meleg, összefoglaló, az ifjúságot buzdító szava után Poszelt János tanuló sok érzsései és nemes hévvel szavalta el dr. Hunyady József tanár ünnepi költeményét „A magvető“-t. A szép, nagy hatást keltett előadás után kezdődött az ünnepi vizsga, amelyeken gyakorlatilag tünt ki minő nagy hivatást tölt be a szakiskola, amelyből kész, tanult, sokat tudó, nyelveket értő és manuális ügyességre is szoktatott ifjúság kerül elő. A vizsga meglepően jó eredményrel végződött s utána az ifjúság még hazafias dalokat énekelt.

Most a megérdemelt jutalmak kiosztása következett. A Glück Frigyes által alapított „István“-jutalmat nyerték: Novotny Jenő III/B. és György Péter III/A. osztályú tanulók, a Gundel János alapítványból jutalmat kaptak: Vajdaffy Béla és Krömmel Károly. Jutalmakat nyertek még: Steiner József, Poszelt János, Kapitány Ferenc és György Péter.

A jutalmat nyert tanulók nevében Novotny Béla tanuló mondott köszönetet.

— A huszonöt év jubileuma, így mondta meghatott szóval, — a mi ifjú szívünkben is kiváltja a hála és köszönet meleg szavait, hiszen a jubiláris huszonöt év a múltban a mi pályánk történelme, a jelenben küzdelmünk jutalma és jövő tevékenységünk irányítója kell legyen. A múlt heroikus küzdelme, az elért fényes eredmény, a mi erkölcsi növekedésünket eredményezte.

A tisztelet és szeretet melege sugározzék mindnyájunk szeméből ma, midőn hálával hajolunk meg azok előtt, akik iskolánk megteremtésében hervadhatatlan érdemeket szereztek.

A tanonc tisztelete és a tanítvány szeretete legyen kiérezhető szavaimból, mellyel összes tanuló társaim nevében megköszönöm azt a fáradságot, amelyet érettünk kifejtettek, azt a sokoldalú kitüntetést és jutalmat, amellyel szerény munkánkat elismerni és vele bennünket a nemesre serkenteni szivesek voltak. Úgy a magam, mint növendéktársaim nevében kijelenthetem és ígérhetem, hogy az elvetett mag termékeny talajba hullott, lelkünkben megfogamzott s a törekvés nemes fájává fog növekedni, amely olyanná tesz bennünket, hogy munkánkkal, szaktudásunkkal mindnyájan fokozzuk iparunk tekintélyét s kivívjuk osztályunknak megillető elismerést a társadalom részéről s büszkeségei lehessünk elődeink nemes sorainak s a mű megteremtői, a mindig áldott, áldva említett „rajongók“ méltó követői lehessünk. Mindnyájunk nevében ígérem és fogadom.

Még az elnök meleg zárószava, s ezzel véget is ért a szép ünnep, amelyből mindenki azt az érzést vitte magával, hogy a múltban megtettük a kötelességünket, a jövőnek megvetettük az alapját.

Ivóedények és palackok hitelesítése.

— A keresk. miniszter rendelete a korcsmai edényekről. —

A kereskedelmi miniszter rendeletet adott ki az ivóedények, palackok hitelesítéséről. A renden ugyan csak szeptember elsején lép életbe, de már korábbi intézkedéseket tesz szükségessé s ez okból már most sietünk a rendeletet közzétenni s különösen felhívjuk a kartársak figyelmét a hatodik szakaszra, amely szerint vendéglőkben, korcsmákban, kávéházakban *csakis hitelesített ivóedények használhatók.*

Maga a rendelet így szól:

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter 1920. évi 42.126/20. sz. o. számú rendelete a korcsmai palackok, az ivóedények (poharak), a tejespalackok, továbbá a szeszes italokat tartalmazó zárt palackok hitelesítése és az ezek hitelesítéséért fizetendő díjak tárgyában.

Az 1907. évi V. t.-c. 42. §-a alapján a következőket rendelem el:

1. Korcsmai palackok.

1. §. A vendéglőkben, korcsmákban, kávéházakban az 1907. évi 1. t.-c. 28. §-ának értelmében *csakis hitelesített palackok* használhatók.

2. §. A hitelesíthető palackok ürtartalma: 2 l, 1 l, 5 dl, 3 dl, 2 dl, 1 dl, 5 cl, 2 cl és 1 cl. A korcsmai palackok *csak átlátszó üvegből* készíthetők, melyen keresztül a folyadék magassága megállapítható legyen.

A palackok belső átmérője ott, ahol a mérték határát jelző vonás van, az alább megadott legnagyobb és legkisebb méretek közé esik, a határértéket is beleértve:

A palack nagysága	A legnagyobb átmérő milliméterekben	A legkisebb átmérő milliméterekben
2 liter	60	30
1 „	50	20
5 deciliter	40	15
3 „	40	15
2 „	30	15
1 „	30	12
5 centiliter	20	12
2 „	15	7
1 „	10	5

A mérték határa 1 centiméter hosszú, *beköszörült vonással* jelölendő. E mértékjelnek a palack szájától való távolsága

2 l.-es palackoknál	legalább	45 ^m / _m
1 „	„	45 „
5 dl.-es	„	45 „
3 „	„	35 „
2 „	„	35 „
1 „	„	30 „
5 cl.-es	„	25 „
2 „	„	25 „
1 „	„	25 „

legyen.

Az ürtartalom ugyancsak az üvegárút előállító gyárnak a m. kir. közp. mértékügyi intézetnél bejelentett gyári jele, a mértékjel közelében beköszörülés útján jelölendő meg. A gyári jel kötelező alkalmazása e rendelet életbeléptétől számított *egy év után lép hatályba.*

3. §. A korcsmai palackok ürtartalmának megjelölésében csak akkora hiba engedhető meg, hogy a rajtuk jelzett térfogattal egyenlő folyadékmennyiséget betöltvén, a folyadék felszíne és a mértékjel közti távolság 2 és 1 literes, továbbá 5, 3 és 2 dl.-es palackoknál *10 ^m/_m-nél*, a kisebbeknél *6 ^m/_m-nél nagyobb ne legyen.*

4. §. A mértékjel és a hitelesítési bélyeg közelében *diszttést alkalmazni nem szabad.* Amennyiben ily diszttések alkalmaztatnának, ily palackok hitelesíthetetleneknek

Zamárdi községi korcsmaépület

kert és belsőség nyilvános árverésen 1921 január 1-től kezdve

három évre bérbeadatik

a községi irodában 1920 július hó 25-én d. u.

3 órakor. A részletes feltételek a községi bírónál megtudhatók.

tekintendők, úgyszintén azok, melyekről a mértékjel vagy hitelesítési bélyeg lekopott.

5. §. A korcsmai palackok időszakos hitelesítés kötelezettsége *alá nem esnek.*

II. Ivóedények (poharak).

6. §. A vendéglőkben, korcsmákban, kávéházakban az 1907. évi V. t.-c. 28. §., illetőleg 30. §. értelmében *csakis hitelesített ivóedények* használhatók.

7. §. A hitelesíthető ivóedények ürtartalma: 2 l, 1 l, 5 dl, 3 dl, 2 dl, 1 dl, 5 cl, 3 cl, 2 cl, 1 cl. Az ivóedények *csak átlátszó üvegből* készíthetők.

A palackok belső átmérője ott, hol a mérték határát jelző vonás van, az alább megadott legnagyobb és legkisebb méretek közé essék, a határértéket is beleértve.

Az ivóedény nagysága	A legnagyobb átmérő	A legkisebb átmérő
2 liter	120	100
1 " "	120	100
5 deciliter	95	80
3 " "	75	60
2 " "	65	60
1 " "	50	35
5 centiliter	50	35
3 " "	35	20
2 " "	35	20
1 " "	30	15

A mérték határa 1 cm. *beköszörült vonással* jelölendő. E mértékjelnek a palack szájától való távolsága:

2 l.-es poharnál	legalább 30 $\frac{m}{m}$,	de legfeljebb 40 $\frac{m}{m}$
1 " "	30 " "	40 " "
5 dl.-es	20 " "	30 " "
3 " "	14 " "	21 " "
2 " "	10 " "	15 " "
1 " "	8 " "	12 " "

Kisebb poharnál legalább 2 $\frac{m}{m}$, de legfeljebb 8 $\frac{m}{m}$ legyen.

Az ürtartalom, ugyancsak az üvegárút előállító gyárnak a m. kir. közp. mértékügyi intézetnél bejelentett gyári jele, a mértékjel közelében *beköszörülés útján* jelölendő meg. (Folytatása következik.)

— **Társulati élet a vidéken.** A Jász-Nagykun-Szolnok-megyei szállodások, vendéglősök, kávéosok és korcsmárosok ipartársulata június 24-én tartotta meg évi közgyűlését Szolnokon, Kvisz Károly elnöke alatt, a társulati tagok élénk részvétele mellett. Habár alig másfél éves multra tekinthet vissza ez a vidéki ipartársulat, agilis vezetősége és választmánya, élén Kvisz Károly ipartársulati elnökkel, érdemes tevékenységet fejtett ki, amint ezt a választmánynak a közgyűlés elé terjesztett jelentése tanúsítja. Az évi jelentést a közgyűlés örvendetesen vette tudomásul. A Westhen István pénztáros által bemutatott zárszámadást szintén egyhangúlag vette tudomásul a közgyűlés. Végül a vidéki tagtársak részére fentartott kilenc választmányi helyet töltötte be. Este a Kurcz-féle vendéglőben halvacsorára jöttek össze a résztvevők, amely lakoma a legkedélyesebb hangulatban folyt le.

Itt a cenzura egy hírünket törölte.

ITTHON ÉS A NAGYVILÁGBAN

— **Figyelmeztetés.** Üzletvételeknél az italmérései engedély átírásához mindenkor mellékelni kell az adásvételi szerződést is. Figyelmeztetjük az ipartestület tagjait, hogy üzletelés esetén az adásvételi szerződést *szabályszerűen bélyegezzék fel* és az új tulajdonos az italmérési engedély átírásáért benyújtott kérelméhez mellékként csatolja ezt a szerződést, mert *enélkül az átírást nem eszközli a hatóság.*

— **A nyugdíjegyesség jubileuma.** A „Szállodások, Vendéglősök, Kávéosok, Pincérek és Kávésegedék Országos Nyugdíjegyessége” legutóbb tartott igazgatósági ülésén szóba került az a terv, hogy a nyugdíjegyesség az idén éri el huszonöt éves életkorát, amely jelentős évforduló a közgyűlés keretében megünnepelendő. Bokros Károly elnök javaslatára elhatározták, hogy az egyesület huszonöt éves történetét megirattják, amire már korábban megtörténtek az intézkedések; Váradi Gyula indítványára pedig határozatba ment, hogy az ember szeretet, művéről sem feledkeznek meg, s azon lesznek, hogy a hadiözvegyek és hadiárvaik eddigi százötven koronás létminimumát a lehetőséghez képest magasabb összegben állapítsák meg. Az igazgatóság egyébként a jubiláris közgyűlés előkészítésére bizottságot küldött ki, melynek elnöke: Frenreisz István, tagjai: Kitzner Mihály, Bandl Ferenc, Gundel Károly, Kövári Jenő és Török István.

— **A hosszú étlap.** Egyes hatóságok szeméttettek a vendéglői étlapokra, s nagyon is hosszúaknak vélték az étlapokat. (Ezzel a kérdéssel foglalkozik ennek a számnak vezető cikke is.) A közlekedési miniszterium nem akart ebben a fontos kérdésben az érdekeltek meghallgatása nélkül dönteni, s ezért dr. Temple Rezső államtitkár elnöklése mellett értekezletet hívott össze, amelyre a vendéglősök ipartársulatának képviselőit is meghívta. A tanácskozásokon a főváros és az Árvizsgáló Bizottság kiküldöttjei is résztvettek. Az anketén az a felfogás győzött, hogy az étlapot felesleges, sőt káros volna megkurtítani, mert azzal, hogy a drágább luxusételeket kiirtanák az étlapokról, az olcsóbb-

kat drágítanak meg felesleges módon. E helyett az a követelés lépett előtérbe, hogy a saison-cikkeknél a vendéglős szigorúbban ügyeljen a piaci árakra, s amint egy-egy cikk olcsóbbá válik, azonnal siessen étlapján ennek az olcsóbbodásnak szembevethető kifejezést adni. Példának a tengerit, a főzelékeket, a salátát, az ugorkát, a gyümölcsöt hozták fel, s lehetlenségnek mondták, hogy mikor a piacon az ugorka kilója hatvan fillér, akkor a vendéglőben egy savanyított ugorka 6—8 korona lehessen. A vendéglősök kiküldöttei megígérték, hogy erre felhívják a budapesti és vidéki vendéglősöket, s bizonyára a legtöbb helyen ez a felhívás már alaposan elkésett, mert a vendéglősök önszántukból is siettek hozzácsatlakozni a piaci árakhoz. Mégis, ahol ez nem történt volna meg, vagy nem történt meg olyan mértékben, mint kívánatos volna, ott siessenek a kartársak a mulasztást azonnal, a lehetőség legnagyobb mértékében pótolni. — Erre a nagyfontosságú kérdésre jövő számunkban egyébként visszatérünk, nehogy ez a most szerencsésen eltemetett kérdés újra feltámadhasson.

Felelős szerkesztő: ABA SÁNDOR.

Kiadó: A SAJTÓBIZOTTSÁG.

Szent-László könyvnyomda nyomása, Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 28.

Kávéházmegnyitás. Tisztelt barátaimat és kartársaimat értesítem, hogy a teljesen átalakított és minden követelménynek megfelelően újonnan berendezett **MAGYAR KORONA** kávéházat (VI., Andrassy-út 12) folyó hó 19-én megnyitottam. **Pallai Miksa kávé.**

Az „OCEÁN” Magy. Konzervgyár és Keresk. r.-t. BUDAPEST-DUNAKESZI

Ajánlja legjobb minőségű **marinált, füstölt és sós heringjeit, olajos szardiniát és lazacot, Ambrózia mustárt, gyümölcs- és főzelék konzervjeit.**

HUPFELD-FÉLE villanyzongora 100 kottával **eladó.** Megtekinthető **TÖKES** étteremben Budapest, VII., Erzsébet-körút 17.

FISCHER MIKSA

tojáskereskedő

BUDAPEST, VI., DESSEWFFY-UTCA 41.

TELEFON: 24-23.

A budapesti szállodások és vendéglősök szállítója

Kugler Henrik
utóda
Gerbeaud r. t.

VENDEGLŐSÖK BESZERZŐ CSOPORTJA R.-T.

BUDAPEST, IV. KERÜLET, VÁMHÁZ-KÖRÚT 2. SZ.

Igazgatóság: Vámház-körút 2. I. em. Elosztó osztály: Vámház-körút 2. földszint.

TELEFON: { IGAZGATÓSÁG JÓZSEF 72-67.
ELOSZTÓ OSZTÁLY JÓZSEF 73-26.
FŐPÉNZTÁR JÓZSEF 73-28.

VENDEGLŐSÖK TÜZELŐANYAG BESZERZŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁGA

BUDAPEST, IV. KERÜLET, VÁMHÁZ-KÖRÚT 2. SZÁM

Raktárak: Dunaparti teherpályaudvar.

Szállít: **szenet, fát, Cséry-koksztot** maximális áron alul.

TELEFON: JÓZSEF 73-28.

BLOCH MÓR cég

Modern Szálloda, Szanatorium és Kórház Berendezési Vállalat.

Paplankülönlegességek gyára.

Steril. Hyg. Ágytollgyár.

BUDAPEST

Telefon: J. 115-42 Központi iroda: VII., Károly-körút 7.

Sürgőnycim: MORBLO.

Takaréktűzhely

kombinált majolika, üst, vízmelegítő- és kenyérsütő kemencével kifügastan állapotban **eladó.**

SZENTMIHÁLY GYÓGYSZERÉSZ SOROKSÁR.